

El PP de Company

El partit conservador de les Illes ja té un nou líder. El regionalista Gabriel Company ha estat elegit president de la formació en el congrés celebrat a Palma els dies 25 i 26 de març.

Reportatge de Miquel Payeras

EFE
Gabriel Company, amb el 72% dels vots, va ser elegit nou president i líder del PP balear, i s'ha imposat amb rotunditat sobre José Ramón Bauzá.

Gabriel Company, del sector regionalista del Partit Popular illenc, assolí el 72% dels vots emesos pels militants que van voler participar-hi. El seu rival, l'ex-president del Govern balear José Ramón Bauzá, va quedar molt afectat per aquest procés. Un escàs 28% de vots favorables no entrava dins de les seves expectatives.

L'enfrontament ha estat molt dur. Des del sector del derrotat Bauzá s'ha fet córrer que Company és un "catalanista" i que ha estat imposat per Gabriel Cañellas, qui fou president del Govern balear entre 1983 i 1995. Aquell any, Cañellas va ser obligat a dimitir per un assumpte de corrupció. Justament per intentar desfer aquestes dues idees, el guanyador farà una gira per Madrid i així convèncer la cúpula conservadora i els periodistes que no és gens "catalanista". D'altra banda, Company s'afanya a demostrar que té certes semblances amb Cañellas, però no és pas un titella seu.

Catalanista

Quan quedaven poques setmanes per celebrar el congrés del PP de les Illes, a Madrid s'especulava amb la possibilitat que, a les Balears, el PP "podia seguir la senda catalanista" si Company vencia Bauzá. Així s'assegurà, per exemple, a les tertúlies de 13TV i Intereconomía. Tampoc va quedar exclosa aquesta teoria en distintes columnes de diaris conservadors com *El Mundo*, *La Razón*, *Abc* o *Libertad Digital*. "Fins i tot, en mitjans d'una altra corda com ara *El País*, s'arribà a analitzar la confrontació en aquests mateixos termes", diu un representant del PP que ha donat suport al guanyador. Joan Huguet, ex-dirigent del PP balear i antic senador, també es queixa pel que considera "un engany" que "algú" ha difós a Madrid contra Company. Un "engany" que gent del grup de Bauzá ha anat alimentant en reiterades ocasions. Per exemple, Carlos Delgado, antic batlle de Calvià i membre de l'ala anticatalanista del partit conservador. També Jorge Campos, president de l'associació ultra i anticatalanista Círculo Balear.

De fet, és molt significatiu que, l'endemà de la victòria de Company, Esperanza Aguirre digués en públic que "és trist que hagi guanyat el catalanisme" a les eleccions internes del PP balear.

EFE

Fart, Joan Huguet, autor de la ponència lingüística aprovada al congrés, li envià una carta per assegurar que "certes persones sense escrúpols et volen utilitzar transmetent-te una informació falsa". Huguet explicà a aquest setmanari que no pot "posar noms i llinatges a qui diu aquestes mentides", perquè no té "proves

EL JA MÀXIM DIRIGENT CONSERVADOR FARÀ ARA UNA GIRA PER MADRID PER CONVÈNCER ELS DIRIGENTS DEL PP ESTATAL QUE NO ÉS CATALANISTA

que sigui qualcú en concret"; però es mostra molt dolgut davant "d'aquestes pràctiques" que cerquen "intoxicar".

Precisament per desfer la intoxicació, Company té previst fer uns dies d'estada a Madrid i entrevistar-se amb dirigents orgànics i col·legues de militància, i també amb periodistes, per aclarir l'aposta lingüística del PP balear. I quina

és? Huguet, que ha tractat sobre aquest tema en la ponència, diu que l'aposta "és la mateixa que ja existia, amb petites variacions que no afecten el bessó, que és, en síntesi, la coexistència dels dos idiomes oficials". "No ha d'haver-hi imposicions ni res estrany: continuem apostant pel bilingüisme". Això sí, el que no s'ha volgut acceptar de cap de les maneres —i el congrés ho rebutjà aclaparadorament— és la petició del sector de Bauzá d'anomenar "balear" la llengua catalana.

En el grup de Company hi ha un profund malestar pel que consideren "joc brut" dels adversaris. La "guerra bruta" ha estat, però, contraproductiu per al candidat finalment derrotat. Li ha suposat perdre alguns dels escassos suports amb pes orgànic que encara tenia. És significatiu el fet que molts antics col·laboradors l'hagin abandonat per passar a donar suport a qui ha guanyat l'elecció interna. En conseqüència, aquests dies sovintegen en el PP moltes opinions negatives sobre l'ex-president del Govern balear. Fins i tot, l'eurodiputada conservadora de les Illes, Rosa Estaràs, que fou la principal responsable d'impulsar Bauzá a la presidència del partit l'any 2009, ha format pinya amb Company. En les seves aparicions públiques formals abans del congrés deia: "No vull parlar malament de ningú i molt manco d'un

José Ramón Bauzá (a l'esquerra) ha estès per Madrid la idea que Company és "catalanista" i que va en contra dels principis del PP. El veterà Gabriel Cañellas (a sota) ni tan sols anà al congrés, però molts els veuen com qui ha estat darrere de l'elecció de Company. En realitat, no ha sigut així.

company". Si bé deixava clar: "Jo donaré suport a en Biel [Company]". Però, quan parla de manera informal, com ho féu amb aquest setmanari sense demanar l'anonimat, no té problemes a expressar la seva contundent opinió sobre Bauzá: "Ens enganya quan va conduir el partit cap a un desastre electoral com mai no s'havia produït i, a més, va ser incapaç d'acceptar la clara responsabilitat que hi va tenir". Estarà es refereix al pacte de Bauzá amb el sector anticatalanista essent ja president del PP i al posterior resultat electoral en les eleccions autonòmiques de 2015. Per això, l'eurodiputada considera que hauria estat "un verdader drama" que Bauzá "tornàs a ser president" del PP.

Ara, Company tractarà de seduir part dels partidaris de Bauzá. La voluntat és pactar candidatures d'unitat amb alguns afins al derrotat per concórrer junts als congressos insulars i locals de les zones on l'ex-president tingué més suports. El grup de Company vol un projecte comú i integrat per antics seguidors de Bauzá, però a ell no el vol veure ni en pintura. El que desitja és segar-li l'herba sota els peus perquè no pugui desestabilitzar la nova direcció amb vista a les eleccions de 2019.

Cañellas, Company i el PP

Molta gent compara Gabriel Company amb Gabriel Cañellas. I és ver que entre ambdós polítics hi ha semblances evidents. Parlen un mallorquí farcit de locucions pageses, procuren tenir un posat senzill, presumeixen de no tenir cap tipus de sofisticació, fan gala del seu públic amor a la pagesia i es declaren encisats per tot el que sigui popular —cultura, música, balls, gastronomia...—. Cañellas encunà l'expressió *lo nostro* per definir aquest univers d'elements populars que es contraposaven a la sofisticació de la cultura *elitista* de l'esquerra, determinada per la literatura i per la pintura abstracta.

Malgrat la imatge que els agrada servir, Cañellas prové d'una família

ciudadana i benestant. Per la seva banda, Company és fill de pagesos, tal com recorda sempre que pot. Però és un empresari agrícola que està molt lluny de ser un treballador del camp. Els seus adversaris esquerrans diuen, irònicament, que és un "pagès de Mercedes i Rolex".

Políticament, el seu perfil també és semblant. Tots dos representen la dreta regional balear més tradicional: la que fuig de complicacions ideològiques i intenta arribar al poder —i no perdre'l— com sigui. Cañellas, per exemple, s'aprofità de trànsfuges del Centro Democrático Social d'Adolfo Suárez o del PSOE, entre més partits, per mantenir-se com a president. I en un altre ordre de coses, Cañellas donà suport a l'aprovació de la llei de normalització lingüística, tot i que mai no la complí. La ideologia, més enllà de la genèrica defensa de *lo nostro*, no tenia la més mínima importància per a ell. Company tampoc es veurà llastat per aquest pes. De fet, el nou president del PP illenc reconegué a aquest setmanari que, arribat el cas, intentarà accedir a la presidència del Govern a través d'un pacte amb el regionalista i catalanista PI —Proposta per les Illes— i amb l'anticatalanista Ciutadans: "Hem de fer feina per aconseguir guanyar per majoria absoluta, però hem de ser conscients

que no serà fàcil, i per tant hem de ser capaços de pactar amb els dos partits si és necessari", afirmà.

La semblança d'estils ha fet identificar l'actual president del PP balear com un home del veterà conservador, com si Cañellas l'hagués apadrinat o fins i tot imposat. No ha estat pas així. És cert que li ha donat suport. Però la seva capacitat d'influència al si del partit és mínima. Ni tan sols féu acte de presència al congrés.

Malgrat que es pugin assemblar, el PP liderat per Company té poc o res a veure amb el de Cañellas. El seu antecessor governà a les Illes en uns anys —1983-1995— en què el partit conservador només aconseguí dominar Galícia, a més de fer-ho també en aquest territori insular. Per això, Cañellas podia fer qualsevol cosa sense que la direcció de Madrid el contradigués mai. N'era tan conscient de l'excepcionalitat de la seva situació, que, en certa ocasió, assegurà que tindria problemes "el dia que els meus guanyin a Madrid". No s'equivocà gaire: l'any 1995, Aznar l'obligà a dimitir per mor de l'escàndol de les comissions il·legals en la concessió del túnel de Sóller. Així, el llavors imminent president del Govern espanyol pretenia evitar que Cañellas l'esquitxés en la seva campanya per a les eleccions espanyoles de 1996.

D'altra banda, l'Aliança Popular de Cañellas només tenia relativa competència de la Unió Mallorquina de Jeroni Albertí i Maria Antònia Munar, que comptava tan sols amb dos o tres diputats sobre els 59 que en té el Parlament balear. Ara, Company haurà de liderar el PP en una situació completament diferent. Sap a la perfecció que, ara com ara, al seu partit mana la direcció de Madrid, i que la competència política la té a totes les illes de l'arxipèlag. Cap a l'any 2019 no es pot descartar que el PI i C's augmentin el nombre d'escons. Encara que ambdós partits siguin antagonics, Company no distingeix ideologies a l'hora d'aconseguir la presidència del Govern balear d'aquí a dos anys. ●

JORDI PLAY